

C Openbaring van de Heer
5 januari 2025
M. Assumpta

Eerste lezing

Uit de profeet Jesaja (Jes 60, 1-6)

Jeruzalem, sta op en schitter,
het licht van de Heer komt over jou.
De aarde is donker als de nacht,
en de volkeren leven in duisternis.
Maar over jou schijnt het licht van de Heer.
De volkeren en hun koningen zien dat, en ze komen naar je toe.
Kijk maar rond je heen:
ze komen allemaal naar jouw licht.
En als je dat ziet, dan zal je hart bonzen van vreugde.
Die volkeren zullen ook geschenken meebrengen,
rijkdommen uit verre landen:
kamelen en dromedarissen uit Midjan en Efa,
goud en wierook uit Sefa.
En allemaal zullen ze vertellen hoe machtig de Heer is.

Tweede lezing

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Efese (Ef 3,2-3a.5-6)

Zusters en broeders,
God is goed voor mij.
Hij heeft mij inzicht gegeven in zijn plannen.
En daar heb ik jullie al eerder over geschreven.
Nooit eerder is het zo duidelijk geweest
wat de Geest aan de profeten en de apostelen heeft bekendgemaakt,
namelijk dat niet alleen de joden tot het volk van God behoren,
maar iedereen die één lichaam vormen
rond het evangelie van Jezus Christus.

Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Matteüs (Mt 2,1-12)

Jezus was geboren in Betlehem in Judea,
Herodes was er toen koning.
Op een dag kwamen in Jeruzalem wijzen toe uit het oosten.
Ze vroegen aan de mensen:
"Waar zou de nieuwe koning van de Joden kunnen geboren zijn?
Wij hebben immers zijn ster gezien,
en we zouden hem willen begroeten."
Dit kwam Herodes ter ore, en hij schrok hevig.
Onmiddellijk riep hij de hogepriesters en de schiftgeleerden bijeen,
en vroeg hen waar de Messias zou geboren worden.
En die zegden: " In Betlehem in Juda.
Want een profeet heeft geschreven:
Betlehem, jij bent zeker niet de minste stad van Juda,
want uit jou zal een leider geboren worden,

die herder zal zijn voor heel het volk Israël.”

Herodes liet dan de wijzen bij hem komen.

Hij wilde weten wanneer exact die ster verschenen was.

En hij zei hen: ga en zoek dat kind, en kom het mij dan vertellen, want ook ik wil hem gaan groeten.”

En toen de wijzen verder trokken, zagen ze de ster opnieuw.

En ze merkten hoe hij bleef staan boven het huis waar Jezus woonde.

Daar gingen ze binnen, en vonden er inderdaad Jezus en zijn moeder.

Vol vreugde knielden ze neer en brachten het hulde.

En ze gaven ook hun geschenken af: goud, wierook en mirre.

Maar ze keerden niet terug langs dezelfde weg.

Want ze werden in een droom gewaarschuwd niet meer bij Herodes langs te gaan.

Homilie

Z en B,

Het Bijbelse verhaal uit Mattheüs, dat we zojuist beluisterden, vertelt over een koning in Jeruzalem, die bang was om zijn macht te verliezen.

Hij was tot de grootste gruweldaden in staat om op zijn troon te blijven.

We weten hoe onmenselijk hard hij heeft toegeslagen toen de wijzen uit het oosten lucht hadden gekregen van zijn plannen, en niet meer bij hem langs waren geweest.

Vele onschuldige kinderen heeft hij afgeslacht om maar te beletten dat iemand zijn plaats aan het hoofd van het land zou innemen.

Zijn naam was Herodes.

Dit alles volgens het Bijbelse verhaal, dat – zoals we al wel weten – we niet letterlijk moeten nemen, maar peilen naar de diepere achtergrond.

Maar toen Mattheüs tweeduizend jaar geleden zijn evangelie heeft geschreven, zal hij waarschijnlijk niet vermoed hebben dat deze gruweldaden WEL kunnen gebeuren.

Op dit ogenblik zit in datzelfde Jeruzalem een machthebber op de troon, tegenover wie Herodes maar een zwakke voorafbeelding was. Zijn naam is Netanyahu, wat cynisch genoeg betekent: geschenk van God.

Een foto op de eerste bladzijde van de krant van dinsdag laat zien waartoe die man in staat is.

Een dokter stapt in zijn witte doktersjas over de puinen van zijn kapotgeschoten ziekenhuis om aan de soldaten van Netanyahu te smeken hem zijn werk te laten doen. Zonder de zorgen van hem en zijn medewerkers verdwijnt de laatste medische hulp voor de vele mannen, vrouwen, en kinderen, slachtoffers van zware moordende bombardementen.

Nu reeds zijn vele gekwetsten, vooral kinderen, gestorven door de vrieskou.

Maar hij kreeg geen gehoor. Integendeel, hij werd ervan beschuldigd terroristen onderdak te hebben gegeven, hij werd in de boeien geslagen en opgesloten in een van de gevreesde martelgevangenissen. Ook hem staan folteringingen te wachten. Waarom? Omdat hij zijn mensen niet in de steek heeft willen laten.

De dag ervoor – over twee bladzijden gespreid – een in memoriam van een heel andere wereldleider, Jimmy Carter, die van 1976 tot 1980 president van de Verenigde Staten was, en deze week op honderdjarige leeftijd overleden is.

Toen hij president was vonden velen hem een naïeve en krachteloze leider. De republikeinen dreven de spot met hem, ze noemden hem ‘de pindaboer’. En de democraten schaamden zich over hem.

Maar met de jaren zag men in dat men hem verkeerd heeft beoordeeld.

Nu geven zowel voor- als tegenstanders toe dat hij een door en door integer mens was.

Toen hij aan zijn ambtstermijn begon beloofde hij aan het Amerikaanse volk: 'Ik zal nooit tegen jullie liegen.'

En hij heeft woord gehouden. Zelfs al zou hem dat zijn herverkiezing kosten.

Ook blijkt nu dat hij niet begrepen werd omdat hij zijn tijd ver vooruit was: een halve eeuw geleden heeft hij reeds enorme inspanningen geleverd inzake de bescherming van de natuur, de ontspanning van de relaties met China en de Sovjetunie, en vooral de toenadering tussen Joden en Palestijnen.

Vrede was voor hem prioriteit nummer één.

Met het verdrag van 1978 tussen Egypte en Israël, bekend als de Camp David-akkoorden, slaagde hij erin om het meest hoopvolle perspectief ooit op vrede in het Midden Oosten tot stand te brengen.

Ook wanneer hij geen president meer was heeft hij zich onvermoeibaar ingezet voor vrede en eerlijke verkiezingen in de hele wereld.

Hij heeft daarvoor trouwens de Nobelprijs voor de vrede gekregen.

Z en B,

twee wereldleiders, maar zo verschillend van elkaar. Een grotere tegenstelling kan je moeilijk vinden.

De eerste is een hedendaagse Herodes, belust op macht en persoonlijke verrijking.

De tweede was een integere mens, een bewerker van vrede.

De wijzen uit het Oosten waren op zoek naar wie hoop kan brengen in de wereld.

Ze dachten dat eerst te vinden bij Herodes. Maar ze merkten dat zo een machthebbers alleen maar wanhoop bewerken.

Toen ze echter binnenstapten in het gezin van Nazareth waar men in alle eenvoud het leven met elkaar deelde, waar liefde en vrede heersten, wisten ze: met zo een mensen ziet de toekomst er veel hoopvoller uit.

En ze knielden neer, ze maakten zich klein.

En ze gaven uit handen alles waar machthebbers zo aan gehecht zijn:

- goud, opgeslagen in de kluizen van wie welstand kent.

- wierook die naar ijdeltuiten wordt toegezwaid.

- mirre, het reukwerk waar de verwaanden zich zo graag in hullen.

En ze besloten niet meer langs Herodes terug te keren want ze hadden het begrepen, ze waren wijs geworden, wijzen uit het Oosten.

Ze hadden ingezien wat de bouwstenen zijn van een betere wereld: dienstbaarheid, zelfvergetenheid, zorgzaamheid.

Laten we hopen, laten we bidden dat er in onze wereld weer leiders aan de macht komen, met de gedrevenheid van Jimmy Carter. De hoop op vrede zou er nieuwe kansen door krijgen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op